

GONIEC

KRAKOWSKI 3 Mk.

Redakcja i Administracja: Kraków, ul. Dunajewskiego Nr. 7,
Telefon Nr. 2562. P. K. O. Nr. 140.011.

Biuro miastowe administracji: Karmelicka 16, Telefon Nr. 2036

Prenumerata w Krakowie: miesięcznie Mk 32.— Z odnośnieniem do domu oraz na prowincyi miesięcznie Mk 30.— Rękopisów Redakcja nie zwraca.

Nr. 340. — Rok III.

Kraków, poniedziałek 13 grudnia 1920.

Redaktor naczelny: Józef Rączkowski.

Na drodze do uzdrowienia.

(Zmianę w naszych przedstawicielstwach zagranicznych).

Kraków, 12 grudnia.

Szereg polskich przedstawicieli dyplomatycznych zagranicą pakuje swoje kufry podróżne. Część przenosi się na inne miejsce działalności, część przechodzi w stan spoczynku. Cztery ważne stolice pożegnają się wogóle z nami — dokiemy posia Rzeczypospolitej; pozostaną tam w przyszłości tylko nasze konsulaty.

Tak więc reorganizacja służby dyplomatycznej zapowiadana już od roku, staje się nareszcie faktem dokonany. Późno, bo późno, ale zawsze lepiej dziś, niż jutro.

Nakreślony powyżej plan reorganizacyjny stara się usunąć dwie główne wady naszej służby dyplomatycznej. Po pierwsze ma nastąpić lepszy dobór ludzi na poszczególnych placówkach, po drugie ma być położony kres lekkomyślnej „wielkopańskiej” rozrzutności, która powodowała, że w ładzie lilipucie rezydentów przebywało, dziesięciu polskich dyplomatów z setką personelu pomocniczego. Ile to — zwłaszcza przy kursie marki polskiej — kosztowało, o tam mogliby coś powiedzieć nasi ministrowie skarbu.

Jesli idzie o zmiany personalne, to narazie (poza jednym wyjątkiem) znamy tylko ich stronę negatywną. Wiemy kto odchodzi. Sam ten fakt zdolen już wywołać westchnienie ulgi. Nareszcie idą... Ale natychmiast rodzi się niepokojące pytanie: kto przyjdzie?

Nie wysuwamy żadnych nazwisk, nie toczy my walki o żadne określone osoby. Chcemy tylko, aby zwyciężyła zasada, że na przedstawiciela polskiego w ważnych centrach zagranicznych trzeba trochę więcej kwalifikacji, aniżeli zwykły wygiad, „dobre nazwisko”, osobisty majątek i... francuszczyzna. A jednak tak działa się dotąd. Nie patrzono zupełnie na to, czy dany kandydat wykazuje polityczny spryt, czy zna historię kraju, w którym ma działać, czy włada jego językiem. P. poseł Szebeko, obecny nasz poseł w Berlinie (który prawdopodobnie będzie także „objęty” reorganizacją) nie umiał — jak slychać — w chwili swej nominacji po niemiecku, nie posiadał żadnych kontaktów politycznych i towarzyskich w Berlinie. Jakże taki członek może spełniać swe zadania, jakże może oryentować się w sytuacji, w nastroskach? Nie trzeba zaś chyba dodawać, że gdzie jest, gdzie, ale w Berlinie, centrum antypolskiej polityki, głównej kwaterze spisków przeciwko nam, a zarazem w stolicy potężnego kraju ościennego, trzeba było męża stanu o setce oczu i uszu, doskonale znającego teren i umiejącego się po nim poruszać.

W przyszłości tak daleko być nie może. Cztery doniosłe posterunki wymagają nowej obsady: Londyn, Paryż, wspomniany przed chwilą Berlin i Watykan.

Londyn nie był do tej chwili jeszcze wogóle obsadzony. Od czasu, kiedy p. Sapieha objął rząd na ul. Miodowej, Polska, która wysłała tuziny „dyplomatów” do Chin, Japonii, Persyi itd. nie zmiała zastępstwa nad Tamizą, gdzie waży się w istocie losy Wilna, Gdańska i G. Śląska.

W Paryżu reprezentuje Rzplita p. Zamoyski. Bilans jego działalności jest mizerny. Wyrzucił on sobie markę „męża siroonictwa”, zraził demokratyczne żywioły francuskie, nie obronił należycie praw naszych w sprawie cieszyńskiej, ani teraz w górnośląskiej. Jego dymisja jest już kwestią przesadzoną. Slychać, że następstwo po nim ma objąć hr. Skrzyński, jeden z najdotychczasowych naszych dyplomatów, marnowany dotąd na zupełnie zbędnej placówce w Madrycie.

Sprawę Berlina, dotychczasowych braków tego posterunku i potrzeby sanacji, omówiliśmy. Raz jeszcze tylko zaznaczamy, że sprawa ta nadaje się do poważnej i wymagającej głębokiego zastanowienia.

P. Kowalski wreszcie, nasz poseł w Watykanie, zawiadł zupełnie. Wykazał on prawie tylą nieudolnością, ile — smaku estetycznego. Miał najładniejszy pałac z wszystkich posłów na dworze papieskim i najmniej sprytu. Nie potrafił on skłonić Watykanu, aby w sporze między katolicką Polską (walczącą o najświętsze prawa) i protestanckimi Prusami (walczącymi o zatrzymanie zrabowanej ziemi) Watykan stanął wyraźnie po stronie naszej. Przypominamy tylko list ks. arcyb. Bertrama i rolę Msgr. Rattiego.

Poza wymienionymi placówkami następuje zmiana na ważnym stanowisku w Waszyngtonie. Oby nasz rząd miał w tym wypadku szczególnie rękę!

Drugi kierunek, w którym porusza się reorganizacja, t. j. zwijanie niepotrzebnych poselstw,

jest ważny, jako symptom. Dowodzi on, że nasze czynniki kierownicze zabrały się na serio do ograniczenia nadmiernych wydatków i zmniejszenia liczby naszych urzędników. Zaczynają od dyplomacji, gdzie nadmiar urzędników jest najbardziej rażący i — kosztowny.

System oszczędnościowy w dziale przedstawicielstw zagranicznych ma jeszcze dodatkowo tę zaletę, że przez zwinięcie „luksusowych” ambasad nietylko pozbedziemy się selektywnych urzędników, ale też uzyskamy do wolnej dyspozycji kilka cennych, dotąd więzionych sił. Vide przykład hr. Skrzyńskiego. Istotnie zaś mamy dobrych dyplomatów tak mało, że każda poszczególne jednostka wiele znaczy.

Proces uzdrowienia rozpoczął się; opinia publiczna czeka z niecierpliwością na jego przebieg. Wierzmy, że będzie zadowolający.

Wojewodą krakowskim wicemin. Wróblewski.

Obsadzenie województwa lwowskiego i tarnopolskiego.

Warszawa. (Tel. M.) Wedle informacji otrzymanych od naszego korespondenta **załatwiona będzie sprawa obsadzenia województwa krakowskiego w najbliższych dniach**. Najważniejszym kandydatem na to stanowisko jest **dr Władysław Wróblewski**, podsekretarz stanu w prezydium Rady ministrów. Pan Wróblewski znajduje się w rządzie jeszcze od czasów Rady Regencyjnej, przez pewien czas prowadził sa-

modzielnie ministerstwo spraw zagranicznych, a także prezydium ministrów. Ostatnia miał sobie przydzielony referat plebiscytowy w Radzie ministrów. Równocześnie przesadzoną jest **kwestya wojewody lwowskiego**, którym zostaje **dr Galecki**, dotychczasowy generałny delegat rządu na Małopolskę i wojewody tarnopolskiego, którym zostaje **hr. Zygmunt Lasceki**.

P. Prachtl odmówił przyjęcia teki ministra kolei.

Następcą ministra Bartla p. Jasiński. — Drugi wiceminister kolei.

Warszawa. (Telef. M.) Wedle otrzymanych przez korespondenta Waszego informacji, **zwócił się prezydent min. Witos do prezesa dyrektora kolejowej w Krakowie p. Prachtla z propozycją objęcia stanowiska ministra kolei**. Pan Prachtl po dłuższym namyśle odmówił. Mini-

strem kolei zostanie prawdopodobnie **szeft sekcyi w tem ministerstwie p. Jasiński**. Równocześnie stworzony zostanie urząd drugiego wiceministra kolei. Na stanowisko to upatrzony jest p. Landsberg.

Demobilizacya roczników 1895 i 96

25 proc. oficerów zwolnionych.

Warszawa. (Tel. M.) Jak się dowiadujemy, **zostaną jeszcze przed Nowym Rokiem zdemobilizowane dwa dalsze roczniki, a mianowicie rocz-**

nik 1895 i 1896. Równocześnie **zostanie zwolnionych 25 proc. oficerów**.

68 generałów, 600 pułkowników zwolnionych

Warszawa. (Tel. M.) Celem zmniejszenia korpusu oficerskiego do liczby odpowiadającej zmienionym potrzebom **nastąpi trwałe zwolnienie wielu wyższych oficerów**. Jak się Wasz ko-

respondent dowiaduje, **zwolniono już 62 generałów, w najbliższym czasie zwolnią się ponadto 600 pułkowników**.

Postępy prac pokojowych.

Prace nad wymianą jeńców będą ukończone w grudniu b. r.

Ryga (PAT). Lotewskie biuro prasowe donosi: **Prace polsko-rosyjskiej konferencji pokojowej postępują pomyślnie**. Prace komisji terytorialnej zbliżają się do końca. **Komisja dla wymiany jeńców zakończy swoje prace jeszcze w**

grudniu. Jedynie komisja ekonomiczna przeciążona jest pracą. Celem przyspieszenia prac tej komisji będą utworzone podkomisyje, które przygotują materiały.

Dyktatura na Litwie Środkowej.

Nieudolność Komisji rządzącej. — Dyktatorem p. Rączkiewicz.

Grodno. (Tel. wł. M.) Dotychczasowa praktyka wykazała, że **komisja rządząca Litwy Środkowej nie okazała zbyt wielkich zdolności rządzenia**. W ostatnich dniach prowadzono układy, celem uzupełnienia jej składu przez wstąpienie do niej reprezentantów siroonictwa, dotąd tam nie zastępowanych. Układowania te doprowadziły do pomyślnego rezultatu.

Równocześnie udowodniona praktyka, że w po-

łożeniu tak ciężkim i niejasnym najlepiej jest gdy władza spoczywa w ręku jednego człowieka. Dlatego też — **wedle informacji z ostatniej chwili — nowa, względnie zrekonstruowana komisja rządząca Litwy Środkowej będzie stanowiła tylko radę przyboczną, a władza skupi się faktycznie w ręku kierownika rządu, którym ma zostać p. Rączkiewicz**.

Wojska międzynarodowe dla Litwy Środkowej.

Warszawa (PAT) „Kurier Poranny” dowiadyduje się, że oddziały wojsk międzynarodowych, które przebywać będą na Litwie przez czas głosowania, przybędą tam w ostatnich dniach grudnia br. Podstawą operacyjną dla tych oddziałów będzie Kłajpeda. Główna zaś kwatera mieścić się będzie w Wilnie.

Prośba o dopuszczenie Litwy do Ligi Narodów odrzucona.

Wiedeń. (PAT) „Neue Freie Presse” donosi z Genewy, że prośba o dopuszczenie Litwy do Ligi Narodów, została dzisiaj odrzucona przez pięć komisji. Komisja ta oświadczyła, że z powodu stosunków, panujących w tym państwie, nie

można przeprowadzić przyjęcia do Ligi Narodów. Litwa będzie mogła jednak brać udział w komisjach technicznych Ligi Narodów, podobnie jak i inne państwa, którym przyjęcia teraz odmówiono.

Utworzenie reprezentacji litewskiej w Rydze.

Ryga (PAT). Utworzenie reprezentacji litewskiej w Rydze oczekiwane jest jeszcze w ciągu obecnej zimy.

Delegacja litewska w Warszawie.

Warszawa (PAT) Wczoraj przybyła do Warszawy delegacja litewska złożona z czterech osób. Minister spraw zagranicznych Sapieha przyjmie delegację jutro lub w poniedziałek.

Granice Gdańska mają być obsadzone przez wojska polskie.

Gdańsk (PAT). Komisja wojskowa Ligi Narodów, której powierzono opracowanie szczegółów wojskowej obrony Gdańska, zaproponowała Lidze Narodów, aby nałożono na Gdańsk obowiązek ufortyfikowania swoich granic od strony Północy i wschodu. Granice te mają być obsadzone przez wojska polskie.

Komisarz Ligi Narodów w Gdańsku.

Gdańsk (PAT). Dzienniki tutejsze ogłaszają telegram Bjura Wolfa, donoszący, że wysokim komisarzem Ligi Narodów w Gdańsku został

mianowany Attolise, dyrektor sekcji ruchu i transytu w Lidze Narodów.

Komisja dla rozdziału własności niemieckiej w Gdańsku.

Gdańsk (PAT). Komisja Ligi Narodów, złożona z reprezentantów Anglii, Włoch i Francji, która ma dokonać rozdziału bylej własności niemieckiej w Gdańsku pomiędzy Polskę a Gdańsk, przybędzie do Gdańska dopiero z końcem stycznia 1921 roku.

Polska musi się zająć wewnętrzną organizacją

Resztki armii Wrangla nie będą użyte. — Francja zaleca nam rozwagę.

Paryż (PAT). „Humanite” donosi, że na wczorajszym posiedzeniu komisji dla spraw międzynarodowych Izby deputowanych prezydent ministrów Loygues oświadczył, że resztki armii generała Wrangla nie będą używane, lecz że będzie się je dalej żywić z uczucia ludzkości. Na dalszą interpelację oświadczył Loygues, że

Polska nie jest obecnie przez nikogo zagrożona. Polska potrzebuje pokoju i powinna zająć się wewnętrzną organizacją kraju. Stanowisko agresywne mogłoby ją doprowadzić do katastrofy. Wobec tego Francja nie przestaje zalecać Polsce bezustannie rozwagi.

Rządy bolszewickie w Kijowszczyźnie

Nastroj w armii bolszewickiej. — Ewakuacja Żmerynki. — Powstanie włościan. — Masowe rozstrzelania. — Komuniści bezczeszczą kościoły.

Lwów. (PAT) Dziennik ukraiński „Ridnyi Kraj” podaje następujące szczegóły z Ukrainy: Bolszewicy zaczęli ewakuować zawzięcie Żmerynkę, Proskirów i Kamieniec. Równocześnie w rejonie Żmerynki i Kamieńca gromadzą znaczne siły syberyjskich czerwonych żołnierzy. Ogólny nastrój wśród czerwonych żołnierzy jest przygnębiony, ale kamieniecka gazeta „Bolszewik” rozpisyuje się o wszechświatowej rewolucji i szerzy agitację za dalszym prowadzeniem wojny. Cukrownie na Wołyniu i Podolu, które do ostatnich czasów jeszcze funkcjonowały, obecnie zupełnie wstrzymały pracę. Zapasy cukru wywozi się systematycznie w głąb Rosji. W Raj-

gródzku wybuchło powstanie chłopów, które w jednym dniu stłumiono, przy czym rozstrzelano 13 włościan, w tym dwie kobiety. Włościanie powiatu mohylewskiego muszą oczyszczać miejscowości z trupów petlurwców, rozstrzelanych przez komunistów. W Monywiele przeprowadzają gwałtownie kontybutę, przy czym zabierają mieszkańcom wszystkie zapasy bielizny, nie wyłączając damskiej.

Od pewnego czasu prawie na całej Kijowszczyźnie komuniści niszczą kościoły, z których przeobrażają sobie stajnie albo magazyny prowiantu.

Bomby w parlamencie rumuńskim.

2 biskupów zabitych, kilku senatorów rannych.

Wiedeń (tel. wł.). „Neue Freie Presse” podaje sensacyjnie brzmiącą wiadomość, że w parlamencie rumuńskim rzucono bombę, która zabiła dwóch biskupów, a kilku senatorów raniła. Należy stwierdzić, że do tej pory, t. j. do godziny 9:30 wieczór, wiedeńskie Biuro ko-

respondencyjne nie podało o takim wypadku żadnej wiadomości, informacji podobnej nie podało również węgierskie biuro korespondencyjne. Doniesienie powyższe zatem trzeba przyjąć z grubymi zastrzeżeniami.

Czechy w ogniu zaburzeń.

Wojsko biwakuje na ulicach Pragi. — Tłum rozbraja wojsko.

Praga (East Express). O godzinie 11 w nocy na przedmieściu Pragi, Smichowie, rozbroił tłum oddział wojska. Policjantów rozbrajano, wyciągano z wozów tramwajowych i bito. — W wielu wypadkach policja musiała użyć broni. Posła Niemca z prawicy socjalno-demokratycznej chciał tłum zynchować i z trudem tylko zdołał on uciec napaściem tłumy. O godzinie 11 w nocy na ulicach zapanował spokój. Na ulicach biwakuje wojsko.

Próby komunistów nie udały się.

Praga. (PAT). Większość dzienników jest zda-

nia, że próby komunistów sprowokowania strejku generalnego nie udały się. „Prager Tageblatt” przedstawia sytuację strajkową w ten sposób: W Pradze ustała praca w większej części fabryk. W poszczególnych praskich fabrykach już wczoraj pracowano spokojnie. W Kladnie jest strajk wedle dotychczasowych doniesień ogólny, w Bernie proklamowano strejk generalny, który dzisiaj ukończono. Liberzec stoi po stronie komunistów, w Cieplicach odbywa się wszędzie praca, tak samo w Opatowitz, Morawskiej Ostrawie i Pilźnie. Wedle „Rudego Prava” liczą

rannych po wczorajszych demonstracjach w Pradze wynosić ma co najmniej 50, przy czym znajduje się między ranionymi wiele ciężko rannych osób cywilnych i policjantów.

Koniec ruchu strajkowego.

Praga. (PAT). W mieście panuje spokój. Ruch strajkowy ma się ku końcowi, w większej części fabryk podjęto pracę.

Berno Morawskie. (PAT). W Kladnie sytuacja niezmienną. Spokoju nigdzie nie zakłócono.

Przesilenie na Słowaczynie.

Praga (East Express). Przesilenie gospodarcze na Słowaczynie wzrasta się coraz bardziej. W Preszburgu rozpoczynają w fabrykach maszyn robotników dla braku pracy. To samo odbywa się w Parkanach. W przemyśle tekstylnym odpowiedziano również zwolnienie wielu robotników od pracy.

Benesz nie konferował z ks. Hlinką.

Praga. (East Express) Czeskie biuro prasowe donosi, iż fałszywą jest wiadomość, przyniesiona przez „Slovaka”, jakoby Benesz wezwał księdza Hlinkę w sprawie omówienia projektu autonomii Słowaczyny. Benesz twierdzi, iż Liga Narodów w Genewie nie poruszyła kwestii mniejszości narodowych na Słowaczynie.

Konferencja w Preszburgu nie odbędzie się.

Praga. (East Express) „Lidove Noviny” podają, iż zapowiadana w Preszburgu wspólna konferencja międzynarodowa posłów i senatorów słowackich nie odbędzie się. Dr Hodza, który zwoływał konferencję, stoi pod wpływem Hlinkowców i ma wobec Hlinki zobowiązania, co wpłynęłoby niewątpliwie na przebieg obrad w duchu niepodległościowym.

Emigracja Słowaków.

Praga (East Express). „Vecer” oblicza, że w ostatnich czasach wyemigrowało ze Słowaczyny do Ameryki przeszło 30.000 rolników, niemało z nich kosztuje 12.000 koron.

Przesilenie w Jugosławii.

Praga (East Express). Prasa czeska niezaprznie od przesilenia wewnętrznego żywo omawia sytuację w Jugosławii, wywołaną przez irredentystyczne dążenia Kroatów, w szczególności przez partię Radicza. Organ Benesza „Cas” charakteryzuje to dążenie jako początek rozbioru Jugosławii, wyrażając jednocześnie nadzieję, że rząd belgradzki do niego nie dopuści. Prasa czeska stwierdza jednak, że w rządzie jugosłowiańskim wybuchło przesilenie. Gabinet podał się do dymisji. Prawdopodobnie przyjdzie do władzy partya demokratyczna, jako najsiłniejsza. Wprawdzie w Zgromadzeniu Narodowym jugosłowiańskim rząd rozporządza na razie większością posłów, jednakże opozycja jest silna. Komunistów w Zgromadzeniu Narodowym znajduje się 54. Jedną tylko okoliczność jest pocieszająca, że wszyscy oni wybrani zostali na kresach, w Macedonii, w Banacie i t. d.

Z Komisji sejmowych.

Warszawa (PAT). Komisja rolno poddała ponownej redakcji projekt ustawy o przejęciu na własność państwa ziem, w niektórych powiatach Rzeczypospolitej polskiej, oraz o nadaniu ziem żołnierzom armii polskiej.

Warszawa (PAT). Komisja inwalidzka w obecności delegatów ministerstwa spraw wojskowych, opieki społecznej i skarbu, oraz Związku inwalidów kontynuowała rozprawę nad projektem szczegółowej ustawy o inwalidach wedle referatu posła Bigońskiego.

Pragmatyka dla urzędników państwowych.

Warszawa (PAT). Jak podaje „Kurier Polski”, projekt rządowy pragmatyki dla urzędników państwowych ma przyjść pod obrady na jedno z najbliższych posiedzeń rady ministrów.

W sprawie uposażenia urzędników państwowych.

Warszawa (PAT). Rząd zdecydował uposażenie urzędników i funkcyjaryuszów państwowych. Prezydium rady ministrów przesłało już ministrowi skarbu do zaopiniowania wniosek podwyższenia mnożnika z 200 na 300. Podwyżka ma być zastosowana już od dnia 1 grudnia 1920 roku.

Ciągnięcie II. kl. państwowej loterii klasowej.

Warszawa (PAT) Dyrekcja loterii państwowej ogłasza, że ciągnięcie drugiej klasy państwowej loterii klasowej odbędzie się publicznie we wtorek i środę dnia 14 i 15 bm. W Warszawie wobec komisji rządowej przy współudziale i pod kontrolą dwóch obywateli miasta, wybranych przez prezydenta.

Zwierciadło polityczne.

Sprawa Wschodniej Małopolski
przed Ligą Narodów.

Kraków, 12 grudnia.

(m) Z Genewy nadchodzi wiadomość, że oświadczona „delegacja ukraińska”, złożona z pp. Petruszewicza, Kostia Lewickiego, Witwickiego, Breitera i Popęgo, uzyskała audyencję u prezydenta Rady Ligi Narodów i wręczyła mu memoriał. W memoriale tym „delegacja” protestuje przeciw „okupacji polskiej” (?) Galicji Wschodniej, a jednocześnie wynurza najrozmaitsze kłamliwe przeciw Polsce oskarżenia.

Miedzy „dokumentami ukraińskimi” znajduje się memoriał „Ukraińców z Pensylwanii”, bez daty, podpisany przez dwa nazwiska, imieniem jakoby 5000 Ukraińców. Sekretarz generalny Ligi Narodów zakomunikował ten dokument członkom Ligi Narodów. Znajduje się w nim twierdzenie, że „dwanaście milionów Ukraińców, zamieszkujących Galicję Wschodnią, Chełmszczyznę, Wołyń i Podlasie, tworzą historyczny naród... „Ziemie ich są brutalnie najebrane przez wojska polskie, które postępują nieludzko (1?), chcą wytepić Ukraińców i ująć ich pod dyktando”. Podpisani oświadczają, że „nie chcą należeć do autokratycznej Republiki Polskiej” i domagają się natychmiastowej ewakuacji odnosnych terytoriów i realizacji postanowień, powziętych przez konferencję paryską.

Prezydent Rady, Hymans, oświadczył, że Liga Narodów zapozna się z dokumentami ukraińskimi. Bardzo gorliwe zaś poparcie udzielił delegacji ukraińskiej delegat czeski, minister Bencz, który usiłuje wprowadzić sprawę Galicji Wschodniej pod plenarne obrady Ligi Narodów.

Energicznie i stanowczo przeciw „protestowi” i przeciw „dokumentom” ukraińskim wystąpił prof. Askenazy, który oświadczył, że podobne dokumenty przynoszą tylko ujmę wysokiej powadze Ligi Narodów.

Jednocześnie zaś delegacja polska w Lidze Narodów opublikowała w prasie szwajcarskiej następujący komunikat:

„Pomimo, że większość dążeń, zawartych w nocie delegacji Galicji Wschodniej, wymaga usprawiedliwienia, należy przedewszystkiem stwierdzić złą wiarę, zawartą w oskarżeniach, podniesionych w komunikacie Galicji Wschodniej przeciwko Polsce. Nota Ukraińców galicyjskich żąda od Ligi Narodów zastosowania środków dla uratowania egzystencji narodu ukraińskiego na terytorium Galicji Wschodniej, oraz ochrony ludności ukraińskiej wobec systematycznego tępienia jej przez Polskę. Komunikat delegacji polskiej stwierdza, że ludność ukraińska w Galicji Wschodniej nie tylko nie doznaje żadnych prześladowań, mających na celu jej wytepienie, ale przeciwnie, cieszy

się absolutną równością praw i swobodą polityki narodowej. Liczne szkoły ukraińskie, tak początkowe, jak i średnie, zapewniają młodzieży naukę języka ojczystego. Postanowione jest już utworzenie uniwersytetu ukraińskiego, którego otwarcie ma niebawem nastąpić. Ruch współdziałczy ukraiński rozwija się szybko i pomyślnie, dzięki wydatnej pomocy ze strony polskich władz administracyjnych. Liczni urzędnicy narodowości ukraińskiej zajmują wybitne stanowiska w Galicji. Przeprowadzenie reformy rolnej, uchwalone przez Sejm polski w dniu 10 lipca, zapewnia właścicielom narodowości ukraińskiej te same przywileje, co i Polakom. We Lwowie wychodzi cały szereg dzienników ukraińskich, które z całą swobodą wyrażają swoją opinię. Niektóre z wydawnictw propagują idee, których nie tolerowałby żaden inny rząd w Europie.

„Jedynie w kilku poszczególnych wypadkach władze polskie zmuszone były położyć kres działalności agitacyjnej kilku działaczy, którzy usiłowali zamącić pokojowe stosunki, panujące pomiędzy dwoma częściami ludności. Działalność ta zagraża bezpieczeństwu prowincji, znojącej się w obrębie działań wojennych. Należy przypomnieć, że podczas inwazyi bolszewickiej na Polskę tysiące ochotników ukraińskich walczyło w szeregach armii polskiej. Również ludność ukraińska z Galicji Wschodniej składała w swych deklaracjach rządowi polskiemu wyrazy wdzięczności za uwolnienie kraju z pod jarzma bolszewickiego. Należy również przytoczyć fakt, obalający dostatecznie oskarżenia Ukraińców co do polityki represyjnej Polski, że już w 1919 roku przedstawiciele dyplomatyczni amerykańscy ustalili w swoim raporcie niewiarygodność oskarżeń ze strony pewnych działaczy ukraińskich. Te jednak nieusprawiedliwione oskarżenia powtórzone zostały ponownie w komunikacie delegacji Galicji Wschodniej.

„Rząd polski troszczy się o rozwiązanie z całą bezstronnością sprawy narodowościowej w Galicji Wschodniej. Pomyślny rozwój Galicji

Wschodniej zapewnia dobre rezultaty wysiłkom rządowym, popieranym przez całą opinię publiczną w Polsce. Również większość ludności ukraińskiej w Galicji Wschodniej, pomimo intryg obcych i agitacji kilku nieodpowiedzialnych działaczy, zachowała właściwe stanowisko polityczne i spokojnie patrzy w przyszłość”.

Ten mocny w argumentacji komunikat delegacji polskiej w Genewie niezawodnie będzie miał swój wpływ i otworzy oczy czynnikom bezstronnym i rozsądnym.

Ze zaś delegacja polska w Genewie nie myli się co do nastrojów, panujących wśród znacznej części społeczeństwa ukraińskiego we Wschodniej Galicji, — świadczy, między innymi, głos gazety ukraińskiej, wychodzącej we Lwowie, pod tyt. „Ridnyj Kraj”, która tak oto potępia rodzinnych warcholów:

„Nasza polityka — powiada „Ridnyj Kraj” — kreśli błędnymi drogami. Podnosi się rozmaite kombinacje: czeskie, angielskie, bolszewickie, a równocześnie zamyka się oczy na to, co dla nas, Ukraińców, jest jedyną drogą do rozwiązania wschodnio-małopolskiego problemu, — drogą jedynie słuszną i sprawiedliwą dla obu wielkich narodów, polskiego i ukraińskiego, którym przyjdzie odegrać wielką rolę na Wschodzie. Wszystko inne, — to fantazja, która doprowadzi na nas nowe nieszczęścia. Do rozwiązania tego pytania trzeba z obu stron wielkiej siły woli, charakteru i pracy. Dlatego znaleźć się muszą nowi ludzie, z szerokimi horyzontami politycznymi”.

Te rozumne uwagi gazety „Ridnyj Kraj”, prowadzonej przez znanego publicystę i literata, a jednocześnie patriotę ukraińskiego, — zbijają w zupełności wszelkie nieczne machinacje opętanych nienawiścią i szaleńcem samobójczym „działaczy” ukraińskich.

Ostatnie wypadki zaświadczyły chyba dobitnie, że zagadnienie pomyślnej przyszłości Ukrainy leży przedewszystkiem w jej przyjaznym i sojuszniczym stosunku z Polską.

Powstanie na Białorusi zatacza szersze kręgi

Kraków, 12 grudnia.

(m-m) Warszawska „Swoboda” otrzymała szereg autentycznych dokumentów wskazujących na powstanie na Białorusi w okolicach Slucka i Kojdanowa, gdzie działają partyzanckie oddziały chłopskiej partii „Zielonego Dęba” zatacza coraz szersze kręgi. Organ Sawinkowa przytacza kilka raportów naczelników oddziałów, z których wynika, iż wśród powstańców panuje duch dobry i siły liczebne ich wzrastają. Poważną troską „zielonodębów” stanowi brak odpowiedniej ilości broni i amunicji. Brakuje im też pieniędzy, ale radzą sobie jak mogą. Jeden z raportów datowany z końca listopada donosi o silnej walce z „czerwonymi” oddziałami, w której bolszewicy ponieśli dotkliwe straty. Z powstańcami tymi połączyli się obecnie bałachowiczowcy, którzy

zdołali się przedrzeć przez linie bolszewickie na tyły nieprzyjaciela.

—o—

Oblawy na dezertersów w Rosyi sow.

(Polpress) Jednym ze sposobów walki władz sowieckich z szerzącą się w armii czerwonej dezercją, są urządzone peryodycznie w miastach oblawy. Całe dzielnice są otaczane szczególnym kołem wojska, a zatrzymani w tych dzielnicach przechodzą mężczyźni są odsyłani do czterydziu dla badania. Na jak wielką skalę prowadzone są te oblawy, można wnioskować z tego, że w ciągu jednego tylko dnia w końcu października w Odesie było aresztowanych 14 tysięcy mężczyzn. Zdrowy mężczyzna w wieku poborowym jest na ulicach miast bolszewickich zjawiskiem bardzo rzadkiem.

Gen. Józef Bem.

(† 10. grudnia 1850.)

—o—

(St. P.) Minęło siedemdziesiąt lat od śmierci generała Bema. Zwłoki jego spoczywają w dalekiej Syrii: obca ziemia otula śmiertelne szczątki jednego z najlepszych synów Polski, nieustraszonego bojownika za wolność, który nie znalazł w Ojczyźnie nawet miejsca na grób.

W powodzi wypadków dziejowych dzisiejszej doby musiał zblaknąć niejeden żywy szczegół przeszłości — niejedno godne imię zasypuje piasek niepamięci — są jednak ludzie i wypadki, których nam zapomnieć nie wolno, więc dlatego poświęćmy chwilę wspomnieniu bohatera dwóch krajów, Józefowi Bemowi.

Dwóch krajów... Tak! Bo żyje on nie tylko w naszym, polskim Panteonie — zakarpaccy sąsiedzi, Węgrzy, zaliczyli go również do swych narodowych bohaterów, a niejedno węgierskie dziecko, śpiewając pieśń „o Ojcu Bemie” nie zdaje sobie sprawy z tego, że to był przychoźna, gość węgierskiej ziemi. Postać „Ojca Bema” należy zarówno do węgierskiej historii, jak i do naszej, z tą tylko różnicą, że żywiej pamiętają o nim za Karpatai, niż u nas w Polsce... W Maros Vassarhely stoi spichrz polskiego generała, który oparty o armatę spogląda na północy, a dziś może z iskrką nadziei spojrzeć nań niejeden Węgier, wspominając, jak

„Bem apo” pedził z Siedmiogrodu Rosyan i Austriaków przed siedemdziesięciu laty.

Żył lat pięćdziesiąt sześć — z tego czterdzieści spędził na wiernej i nieznudzonej służbie Ojczyzny. Był wszędzie tam, gdzie tylko nadarzała się sposobność służenia sprawie wolności: pracował orężem i piórem, w otwartej walce i w tajemnych spiskach — na własnej ziemi i wśród obcych... Życie jego było twarde i nie różniło się od życia żołnierza — i jeśli który z naszych bohaterów narodowych, to najsluszniej Bem mógł powtórzyć za Czarnieckim:

„Ja nie z soli, ani z roli, ale z tego co mnie boli — wyrosłem”.

Urodził się w Tarnowie, w dobie powstania Kościuszki, w marcu 1794. W szesnastym roku życia z krakowskich szkół pospieszył do warszawskiego korpusu kadetów: wyprawę na Moskwę w 1812 roku odbył jako podporucznik artylerii konnej, potem służył w armii Królestwa Polskiego w randze kapitana. Za udział w spisku Łukasiewskiego odsiedział kilka miesięcy w więzieniu, wydany z Warszawy, od r. 1825 przebywał przełaznie we Lwowie i dopiero wybuch powstania listopadowego powołał go na nowo w szeregi.

W owym to czasie, na polu walki zajaśniał w całej pełni jego talent strategiczny. Po zwycięskiej bitwie pod Izaniami został podpułkownikiem, po Ostrołęce generałem. Tam to, w krakowskim dniu 27 maja 1831 roku dokazał cudów odwagi, a naprawdę tylko jego nieustraszonej decyzji zawdzięczało wojsko polskie, że przegra-

na pod Ostrołęką nie zmieniła się w stanowczy pogrom i klęskę. W ostatecznej chwili, nad wieczorem, gdy na prawy brzeg Narwi, gdzie stały nasze wojska, parły przez dwa mosty masy wojsk rosyjskich — gdy ginał kwiat żołnierza i starzy generalowie, a nieuchronnym się wydawał pogrom ostateczny — zjawił się nagle, tuż przed frontem wroga niezrównany Bem, pierun wojny, z artylerią konną. Na 200 kroków rozpoczął szalony ogień, zmieszał i silnym piechotę, która w dzikim popochu uciekała pozbawiona ręką — działa jego, w wieczornym mroku zalała widne czerwonymi bryskawicami, przyniosły ratunek resztkom naszym.

Bronił potem Warszawy w czasie wrześniowego szturm — nie tracąc nadziei do ostatka nie chciał opuścić kraju, a zmuszony okolicznością do ustąpienia, poprowadził ocalałe resztki wojska do Francji.

Teraz rozpoczął się nowy okres w jego życiu, cięższy, niż dotychczas, wśród zawisłych walk partyjnych, rozterek i wazni: wkrótce też usunął się z życia politycznego, a raczej z pola walki stronnictw i dopiero nadzieje jakie przyniósł rok 1848 powołały go do kraju.

Służył Bem jako szeregowiec w gwardii narodowej we Lwowie snując rozległe plany większej akcji za poparciem Francji — w październiku widział go wiedeńskie barykady. Wybrany generałem dowodzącym bronią Wiednia przed Windischgratzem, wkrótce jednak przekonał się, że „nicma tu co robić”. Wiedeńczyk to nie żołnierz, a z garstką cudzoziemców nie dam sobie rady... i ruszył gdzieś indziej. Od gru-

Obrazki z Rosji sowieckiej.

Kraków, 12 grudnia.

(1.) Osoby przybywające z Rosji sowieckiej podają interesujący obraz piekłych stosunków panujących obecnie w b. imperium białego cara. Jak okazuje się tam warunki egzystencji, świadczą o fakcie, iż utrzymanie miesięczne jednej osoby kosztuje co najmniej 100.000 rubli sowieckich. Skutkiem tego kradzieże są stałe na porządku dziennym, płace bowiem funkcjonariuszy rządowych najwyższe wynoszą 20.000 rubli, mniej ukwalifikowanych około 10.000 rubli, co stanowi zaledwie dziesiątą część kwoty nieodzownej do przetrwania. Kradnie zatem kto może i co może; kradzieże przybierają rozmiary wprost fantastyczne.

W październiku br. wyjechał z Orła pociąg, nalaadowany skórą i sukniem przez Moskwę do Petersburga. Wobec tego, że nie przyszedł na miejsce przeznaczenia, wdrożono śledztwo i przekonano się, że pociąg przejechał przez Moskwę, potem zaś urzędnicy kolejowi skierowali go na jakąś boczną linię i w przeciągu dwu tygodni „wporali się” z całą jego zawartością, rozsprowadzając skórę i sukna na własną rękę i własną korzyść.

Wszyscy walczą z szalonym brakiem pieniędzy, wobec tego rzucają się do handlu na szeroką skalę. Handluje się w Rosji wszystkim, całą ludność, wielcy i mali, młodzi i starzy handluje byle czem, mimo, że oficjalnie praktyki te są wzbronione; wobec tego jednakże, że w pierwszej linii fachowo oddają się temu urzędnicy, rząd patrzy przez palce na owe machinacje.

Kuch uliczny w miastach rosyjskich jest duży. Miakry kursują, choć jeden kurs kosztuje około 2000 rubli. Teatry i kinematografy są zawsze przepełnione. W cyrkach wszystkie łóża zajęte są przeważnie przez kolporterów dzienników, których dochód miesięczny wynosi 70 do 100 tysięcy rubli. Występujący w cyrku moskiewskim sławni kłowni wchodząc na arenę zwracają się w stronę łóż z pozdrowieniem: „Cześć tobie korporacyo kolporterów moskiewskich!”

Poziom umysłowy obniża się z dnia na dzień coraz jaskrawiej. Fatalne warunki higieniczne wpływają ujemnie na stan zdrowotny. Na ulicach często spotyka się waryatów. Moskwa na ogół robi wrażenie miasta śmiertelnie chorego.

Kolporterów, kolporterki roznosicielki i roznosiciele

na warunkach stałej pensji przyjmie „Goniec Krakowski”.

Zgłoszenia codziennie od 9—12 i od 4—7 w Administracji „Gońca Krakowskiego”, Dunajewskiego 7, I. p.

dnia 1848 r. rozpoczął się ostatni akt jego walki za wolność. Bem znalazł się w szeregach powstańców na Węgrzech.

Czego dokonał tam Bem i legie polskie, o tem pamiętają Węgrzy — narodowy ich poeta Szandor Petöfi poświęcił najpiękniejsze swe utwory armii siedmiogrodzkiej i jej zwycięskiemu wodzowi. Czuczra, Cziho, Bethlen, Galfalwa zdobyli Sybina — to poszczególne karty dziejów opiewania Siedmiogrodu. Po ustąpieniu Kossutha i po kapitulacji pod Vilagos powstanie się zakończyło; Bem z kilkunastu oficerami i oddziałem ułanów polskich przeszedł granicę turecką.

Gdy Austria i Rosja żądały wydania uchodźców — Bem z gronem emigrantów przyjął Islam, a powód do tego kroku wyjaśnił deputacyi węgierskiej, która prosiła go o radę. „Nie z bojaźni przyjąłem nową wiarę. Skłoniła mnie do tego nadzieja, że w ten sposób będę mógł walczyć z nieprzyjacielem mej Ojczyzny, z Moskalami.”

Nadzieja ta nie urzeczywistniła się niestety. Bem nie doczekał już wojny krymskiej. Skołatany trudami wojennymi uległ trawiącej gorączce i zmarł dnia 10 grudnia 1850.

Na tureckim cmentarzu w Aleppo stoi na grobie Bema kamienny pomnik z wyrzeźbionym turbanem. Kiedyś może dozwolą losy, że powrócą śmiertelne szczątki Bema do Polski, że za jego krawaty trud żywota wolna Ojczyzna obdarzy go miejscem wiecznego odpoczynku na własnej ziemi.

Minister Sapięha o stosunkach gospodarczych Polski i Niemiec.

Kraków, 12 grudnia.

Berlińska „Voss. Ztg.” ogłasza wywiad swego korespondenta z ministrem spraw zagranicznych Sapięhą. Oprócz spraw politycznych, Górnego Śląska, Gdańska i innych, min. Sapięha zatrzymał się dłużej nad **ekonomiczno-handlowym stosunkiem Polski i Niemiec** i mówił:

„Byłoby fałszywą polityką traktować nawiązanie regularnych stosunków gospodarczych — w tych czasach ogólnej nędzy i europejskiego kryzysu ekonomicznego — jako swego rodzaju polityczny atut do wyrównania innych rachunków. Byłoby to sprzeczne z temi szczególnymi zadaniami, jakie dyktuje rządóm narodów kulturalnych poczucie odpowiedzialności w czasie wstrząśnięć całego porządku świata. Dla przemysłu niemieckiego Polska będzie długo jeszcze dobrym rynkiem. Dzięki urodzajności naszej gleby i skarbów w ziemi, można liczyć na eksport naszych płodów rolnych, nafty itd., co wyrówna obopólny bilans handlowy. Po zawarciu pokoju w Rydze, Polska może odegrać bardzo ważną rolę, jako kraj tranzytowy dla handlu niemieckiego rosyjskiego. Niemcy mają przed sobą walkę o rynki zbytu, a z chwilą poprawy waluty niemieckiej, trzeba się liczyć ze stagnacją w eksporcie niemieckim. Istniejące obecnie zakazy

wywozu do Polski są szkodliwe dla niemieckiego handlu i przemysłu. Polskie kolea handlowe będą przez nie zmuszone do obejrzenia się za innymi możliwościami importu, co mimo chwilowego krytycznego stanu naszej waluty nie będzie zbyt trudne przy ściślejszych i serdecznych stosunkach sojuszniczych Polski. Polska i Niemcy powinny postępować wzajemnie jako dwaj kupcy, z dobrą wolą robienia interesów, bez myśli ubecznych. My niejednokrotnie oświadczaliśmy chęć do tego, teraz jest izcczą rządu niemieckiego doprowadzić do porozumienia w kwestiach gospodarczych. Stan dotychczasowy, który mogę nazwać prawie wojną gospodarczą, szkodzi nie tylko obu zainteresowanym stronom, lecz utrudnia niewątpliwie gospodarczą sytuację całego kontynentu.”

Do tych wynurzeń p. Sapięhy dodaje „Voss. Ztg.” komentarz tej treści, że stosunki gospodarcze mogą być doprowadzone do rozkwitu tylko łącznie z dobrymi stosunkami politycznymi. Jeżeli Polska chce odegrać rolę gospodarczego „mostu” między Niemcami a przyszłą demokratyczną Rosją, to musi najpierw pokazać, iż wyrzekła się swej dawnej tradycyi stanowienia nie mostu, lecz klina między obu temi państwami.

Dlaczego nie dochodzi do skutku polska pożyczka we Francji?

„Przegląd Wieczorny” podaje, że otrzymał informacje, z których wynika, że na rynku finansowym paryskim znalazłby się ostatecznie pieniądź dla Polski, warunki przecież owej pożyczki państwowej byłyby bardzo uciążliwe.

Ów syndykat bowiem zażądałby od Polski podczas układów ostatecznych oddania eksploata-

cji kolei żelaznych polskich, wydzierżawienia monopolu tytoniowego i sprzedania na stałe odlewni w Drohobyczu.

(Wobec tych ciężkich warunków szanse zawarcia umowy o pożyczkę na rynku francuskim są bardzo małe).

ZYGZAKI.

Szkoła grzeczności.

(m m) Wojna nie sprzyja rozwojowi grzeczności i dobrych form towarzyskich. Widzimy to i odczuwamy na każdym kroku: na ulicy, w sklepie, w kawiarni, w tramwaju, na balu i t. d. Szczególnie współczesna młodzież męska odznacza się nadmierną nonszalancją, przechodzącą często w gburowatość. O tem, by młodzieńiec ustąpił miejsca w tramwaju, czy w pociągu starszemu mężczyźnie lub kobiecie nawet mowy niema. Poproszony o wyrządzenie jakiejś przysługi towarzyskiej zbędzie byle czem lub poprostu oburknie. A zachowanie się młodzieży wobec pań na balach i zabawach — jakże dalekie jest od wszelkiej rycerskości i galanteryi.

Zjawisko to, które niestety aż nadto często obserwujemy u nas, występuje z równą jaskrawością i w innych krajach. Oto jeden z dzienników berlińskich ogłosił ankietę, przy pomocy której wzywa kobiety niemieckie do zgłaszania wypadków galanteryi towarzyskiej, jakie się im przydarzyły. Redakcja przypuszcza z góry, że lista tych wypadków grzeczności będzie dość szczupłą i że w ten sposób będzie można zdać sobie sprawę jak potwornie rozrosła się w epoce gazów trujących i paska — gburowatość.

Opinia paryska postanowiła wystąpić energicznie do walki z powojenną arogancją — i to w drodze oficjalnej. Konduktorzy wszelkiego rodzaju otrzymali polecenie zwracania w sposób stanowczy uwagi młodym mężczyznom, rozpięramym się wygodnie w chwili, gdy należałoby ustąpić miejsca kalece, starcowi, dziecku, słabej kobiecie. Tramwaj, „metro” omnibus, przedział kolejowy — mają stać dla młodych gburów — szkołą grzeczności, w której konduktorzy obejmą rolę profesorów? Tylko kto wprzód otworzy dla tych konduktorów kursa grzeczności i wpoi w nich elementarne jej zasady — pyta felietonista „Matin’a”.

Niewiadomo czy paryska szkoła grzeczności osiągnie pożądane rezultaty, w każdym razie nie zawadziłoby i u nas spróbować tej pedagogicznej metody.

Ubranie żakietowe

za 5.000 Mkp. do sprzedania.

Wiadomość: ul. Czapskich L. 1, III. p. oficyjny, drzwi L. 38.

Chwila bieżąca.

Kalendarzyk:

Św. Aleksandra

Wschód słońca: 8 29.

Zachód słońca: 3 38.

Długość dnia: 7 39.

TEATR IM. JULIUSZA SŁOWACKIEGO

Niedziela popoł.: „Noc św. Mikołaja”
Wieczór: „Wielki człowiek do małych interesów”
Poniedziałek: „Orlątko”
Wtorek: Koncert.
Środa: „Orlątko”
Czwartek: „Zazdrość”
Piątek: „Orlątko”

TEATR „BAGATELA”

Niedziela popoł.: „Moralność pani Dulskiej”
Wieczór: „Dobrze skrośniony irak”
Poniedziałek: „Magdalenki”
Wtorek: „Karykatury”
Środa: „Karykatury”

TEATR POWSZECHNY

Niedziela popoł.: „Babw”
Wieczór: „Bal w operze”
Poniedziałek: „Kwiat paproci”
Wtorek: „Ciepła wdówka”
Środa: „Bal w Operze”

OPERA W NOWOŚCIACH

Niedziela popoł.: „Polska krew”
Wieczór: „Primas ewangelii”
Poniedziałek: „Nietoperz”
Wtorek: „Dama w gronostajach”
Środa: „Księżniczka diamentów”
Czwartek: „Dziewczę z Holandii” (Premiera)

WYKŁADY W DOMU ARTYSTÓW (Plac św. Józefa)

w zarządzie krakowskiego Związku literatów.
Niedziela, J. Flach: „Sławne mistrzynie młodości” cz. 6-ta: Hrabina Cosel
Wtorek, J. Flach: „Sławne mistrzynie młodości” cz. 7-ma: Manon Lescaut.

KOLLEGIUM WYKŁADÓW NAUKOWYCH (RYNEK GŁÓWNY LINIA A - B L 391.)

Poniedziałek, dyr. Muzeum nar. dr. Feliks Konarski: „Rzeźby epoki Odrodzenia” (Kaplica Zygmuntowa)
Barok (z ilustracją zabytków Krakowa).

ODCZYT W MUZEUM PRZEMYSŁOWYM IM. DR. BARANIECKIEGO

Poniedziałek, dr. Wiktor Kuźniar „Geologia ogólna Polski” cz. II.

— o —

Siostra Naczelnika Państwa w Warszawie.

We czwartek 9 grudnia wieczorowym pociągiem odjechała z Warszawy do Wilna siostra Naczelnika Państwa, która bawiła w Warszawie przez parę tygodni w celach kuracyjnych. (Polpress)

— o c o —

Wojskowa Akademia Medyczna.

W ministerstwach spraw wojskowych i oświecenia podjęta została sprawa utworzenia w Warszawie Wojskowej Akademii Medycznej. Złazna sfer kompetentnych w tej sprawie podzieliła się. Jedni utrzymują, że tworzenie nowej uczelni jest zbyt kosztowne, ponieważ medycy uniwersyteccy, odbywając wojskową służbę na ogólnych zasadach w przeciągu roku, mają możność zapoznania się z wymaganiami wojskowymi w mierze zupełnie dla lekarzy wojskowych wystarczającej. Natomiast inni twierdzą, że rok pobytu w szeregach armii to za mało, że warunki nie tylko bojowe, lecz i pokojowe, wymagają od lekarza wojskowego wiedzy, którą może dać jedynie specjalny zakład naukowy. W razie pozytywnego załatwienia kwestyi, Wojskowa Akademia Medyczna mieściłaby się w szpitalu Ljazzowskim, gdzie jest odpowiedni lokal.

Wynik konferencji polsko żydowskich.

Wedle informacji lwowskiego „Gońca Wschodniego” na ostatniej konferencji polsko-żydowskiej w Warszawie postanowiono dążyć:

- 1) do ogłoszenia urzędowego tekstu o mniejszościach narodowych (ostatni numer dziennika „Praca” ogłosił już ten traktat Red.).
- 2) do wniesienia na Sejm noweli do ustawy o odpowiedzialności niedzielnym.
- 3) do utworzenia departamentu do spraw żydowskich przy ministerstwie spraw wewnętrznych.
- 4) do utworzenia międzypartyjnej komisji sejmowej, która by specjalnie zajęła się sprawami żydowskimi.

Państwo Paderewscy w Genewie.

„Świecne przyjęcie” — jak donoszą telegramy — wyprawili w Genewie dla członków Ligi Narodów państwo Paderewscy.

Po prawej ręce pani Paderewskiej zasiadł przy bankiecie delegat Francji Viviani; po prawej ręce p. Paderewskiego — delegat Anglii, lord Robert Cecil.

P. Paderewski przemówił na cześć gości, odpowiadając p. Viviani.

Było ogółem 200 osób, w tem 50 dam. Bawiono się znakomicie.

Żydzi w południowej Rosji uciekają do miast.

(Polpress) Wobec tego, że podczas ofensywy armii gen. Wrangla oddziały jej niejednokrotnie dopuszczały się w zajmowanych miejscowościach gwałtów nad ludnością żydowską, a także wskutek tego, że chłopskie bandy powstańcze, grasujące obecnie w całej południowej Rosji, urządzają pogromy żydowskie, żydzi masowo uciekają do wielkich miast. W Odesie takich uciekinierów zebrało się kilkadziesiąt tysięcy, pod okryciem niebem, ponieważ władze lokalne żadnej pomocy uciekinierom nie udzielają.

Bourgeois o Lidze Narodów.

Lyon (PAT) Radio. Bourgeois, reprezentant Francji w Lidze Narodów, wyraził w interwju swoją wiarę w Ligę Narodów. Ukończymy nasze prace, powiedział on, około 20 grudnia. Liga Narodów stanie się na przyszłość instytucją żywotną. Panowie popelniają wielki błąd, przywiązując zbyt wielką wagę do odjazdu delegatów argentyńskich. Różnorodność zdań wśród członków zgromadzenia pochodzi stąd, że jedni z nich — Argentyna jest tego typowym przykładem — chcą działać szybciej, aniżeli większość, która woli żyć w obecnym budynku, nie myśleć na razie o ulepszeniu go. Prace Ligi Narodów są wydatne. Apeluję do wszystkich tych, którzy podpisali traktat wersalski ażeby ten traktat pozostał nieetykalny i ażebyśmy się nie wdawali w dyskusję nad tą sprawą. Mamy jedynie pracować nad umocnieniem tych wszystkich instytucyj, które są gwarancją trwałego pokoju.

CZARNA KAWA SYNDYKATU DZIENNIKARZY krakowskich zapowiedziana na dziś godzinie 4 popołudniu w Ldzialowej zawiera cały szereg atrakcyjnych numerów. Publiczność tak licznie nawiedzająca te spektakle bawi się doskonale. Bada tańce cudownych dzieci, poważe i wesole deklamacje, monolog itd.

Z BYREKCYI KOLEJOWEJ. Przewoźnicy Nr. 2-6105 i Nr. 6200/26 Warszawa — Zakopane zaprowadzony został wagon sypialny.

ZWALCZANIE NIELEGALNEGO WYWOZU ZA GRANICĘ. Z inicjatywy Ekspozytury Wydziału a prowizacyjnego w Krakowie odbyła się w dniu 7-go bm. w Ekspozyturze pod przewodnictwem radcy min. dr. Lewickiego konferencja przy współudziale delegata Ministerstwa Arowizacyi i reprezentantów innych interesowanych władz, w przedmiocie sposobów kontroli wywozu artykułów żywności do powiatów granicznych, w celu utrudnienia uprawiania w tych powiatkach przez zorganizowane szajki przemyślenia tych artykułów za granicę. W ciągu dyskusji oświadczone było przeciw stosowaniu półkroików jak np. ograniczenie wywozu do powiatów granicznych, stwierdzono natomiast, że przemy-

Falszerze 1000-markówek w więzieniu.

Echa wkrucia wielkiej fabryki 1000-markówek polskich w zakładzie litograficznym. — Szajka składa się z 14 osób.

Kalisz, 11 grudnia.

W uzupełnieniu krótkiej wiadomości w sprawie sensacyjnego odkrycia w Kaliszu fabryki fałszywych 1000 mk. białych, otrzymujemy obecnie bliższe szczegóły, według których okazuje się, że na czele całego zakrojonego na wielką skalę przedsięwzięcia stała finansjera kaliska w osobach Mieczysława Suresona, właściciela browaru, Wolfa Warszawskiego, właściciela garbarni, Abrama Korngolda, dostawcy dla armii i Dawida Kutnera, kupca manufaktury.

Oprócz nich działała cała falanga pośredników, zajęta głównie zbytem fałszyfikatów. Wyłowienie całej tej bandy nie przedstawiało się zbyt łatwo ze względu na rozwiniętą wielką zbytność ze strony falszerzy. Na pierwszy trop organizacji natrafiła policja śledcza warszawska, a za nią też i policja kaliska. Co rychlej uzgodniono działania i po porozumieniu się policji kaliskiej z kierownictwem III brygady warszawskiego urzędu śledczego, tenże urząd wydelegował do Kalisza zastępcę kierownika brygady p. Bachracha, który też wkrótce doprowadził do tego, że pewnego wieczoru, wszystkich zgromadzonych w hotelu Europejskim członków organizacji, zastawszy przy grze hazardowej w „chemin-de-fers” aresztowano. Niebawem aresztowani wskazali, że fabrykacja

1000 mk. odbywa się w wielkich zakładach litograficznych Isaaka Katza. Po odczeniu fabryki, ku zdumieniu policji stwierdzono, że wkrótce przed przybyciem władz, zdetalił masę kamienie litograficzne z odbitkami 1000-markówek. Dochodzenie ustaliło jednak wkrótce, że kamienie te wzięto do kanału rzeki Brzany. Co rychlej więc zarządzone spuszczenie wody z kanału i dzięki temu kamienie zdolano wyłowić a wraz z nimi i inne jeszcze części składowe fabryki.

Ostatecznie oprócz wymienionych już głównych organizatorów fabryki aresztowano Abrama Szajna kelnera, Artura i Jakoba Horowiczów, pracowników browaru, Natana Władarskiego piekarsza, Hersza, Abrama i Jakoba Zismanów pośredników handlowych, Natana Kutnera kupca łódzkiego, Isaaka Katza właściciela litografii i Nuchyma Zylberga, który aczkolwiek narazie zdołał zbiec, ujęto go jednak na jednej ze stacji kolejowych.

Fakt rozgromienia tej szajki posiada znacznie doniosłe, albowiem suma puszczonych w obieg fałszyfikatów przegraba ostatnio rezerwy bardzo wielkie, a jak nam skądinąd komunikują w pewnym stopniu wpływała na zmianę naszej waluty.

tnictwu zapobiedz może jedynie rozciągnięcie na granicy Państwa gęstego kordonu zorganizowanej odpowiednio straży. Stwierdzono, że w ostatnich dniach pojawiło się w Małopolsce mnóstwo agentów firm prawdopodobnie berlińskich, którzy skupują po nader wysokich cenach jaja, niewątpliwie w celu przemycania ich do Niemiec. Ekspozytura arowizacyjna poczyniła natychmiast zarządzenia celem zapobieżenia tej zbrodniczej akcji.

WYMIANA ŚWIADECTW TYMCZASOWYCH POŻYCZKI DŁUGOTERMINOWEJ. Obecnie już wszystkie instytucje finansowe i urzędy wymieniają świadectwa tymczasowe pożyczki długoterminowej na obligacje i wypłacają odsetki za pierwszy kupon.

PODNIĄSIENIE CEN NAFTY I BENZYN. Magistrat podaje do wiadomości, że wskutek podwyższenia taryfy przewozowej wynosi obecnie w handlu detalicznym cena nafty 8.50 M zaś benzyny 11.25 M za 1 litr. Zarazem zwiadamia się, że sprzedaż nafty na odcinki październikowe kończy się z dniem 15 bm., zaś na odcinki listopadowe z dniem 31 grudnia. Po upływie powyższych terminów mają właściciele sklepów rejonowych sprzedaż nafty bezzwłocznie przedłożyć w biurze naftowym magistratu zrealizowane odcinki legitymacji naftowych z października i listopada.

GROZBA ZAMKNIĘCIA SZPITALA DLA DZIECI. Dziecięcy szpital św. Ludwika znajduje się pod zarządem Towarzystwa Opieki szpitalnej, które od dziesięciu lat ze składek utrzymuje nie tylko wspomniany szpital, lecz także kolonję rabcańską, instytucję, która wielce zasłużyła się, niosąc pomoc chorej dźiatwie. Lata wojny i rosnąca z każdym rokiem drożyzna nadszarpnęły fundusze Towarzystwa, tem więcej, że epidemicie przepełniły szpital św. Ludwika, gdzie na łózkach musiano pounieszczać po dwoje dzieci. Deficyt szpitala wynosi Mk. 150.000, który powinien być pokryty przez ministerstwo zdrowia, które objęło wszystkie agendy szpitalnictwa po będącym w likwidacyi wydziale krajowym. Pomimo energicznych starań wspomniane Towarzystwo Opieki szpitalnej wobec groźby zamknięcia szpitala w czasie strącającej się epidemii szkarlatyny, dyfterii i nie gasnącej czerwoni, wnoszącej gęsty pokłós śmierci wśród dźiatwy. Spodziewać się należy, że zaniebdania te będą usunięte, aby uchronić młodą latorośl, cenny skarb narodu.

TEATR IM. J. SŁOWACKIEGO. Dzisiaj popołudniu piękna baśń dla dzieci „Noc św. Mikołaja”, wieczorem Fredrowski „Wielki człowiek”. Repertuar przyszłego tygodnia wypełni przeważnie „Orlątko”, które jest nadzwyczajnym sukcesem teatru Słowackiego. P. Białkowski powrócił już do zdrowia i w poniedziałek wystąpi w roli księcia Reichstadzkiego, która mu zyskała tyle uznania. Sore przedstawi „Orlątko” przerwie tylko we czwartek Arcybaszowa „Zazdrość”, której ostatnie przedstawienie wyznaczone na 25 listopada nie mogło się odbyć z powodu braku światła w Krakowie. „Zazdrość” po tem przedstawieniu zjeździe na jakiś czas z repertuaru. We wtorek 14 bm. teatr im. J. Słowackiego wystąpi w Cieszynie, gdzie w tamtejszym niemieckim teatrze odbył się pierwsze wogóle polskie przedstawienie. Grana będzie „Zemsta” Fredry.

Z TEATRU „BAGATELA”. „Moralność pani Dulskiej” wypełni dzisiejsze popołudnie a „Dobrze skrojony frak” spektakl wieczorny, również z p. Nowackim w roli głównej. W próbach „Karykatury” Jana Augusta Kisielewskiego, które już we środę 15 bm. wejdą na repertuar „Bagateli”. Role główne kreują pp. Helena Łęka i Wojciech Brydziński.

Z TEATRU POWSZECHNEGO. Najbliższą nowością repertuarową będzie pełen humoru i rodzimego ciepła wodewil Krumłowskiego „Przewodnik tatrzański” z muzyką Koniora, Walory tej najnowszej sztuki zapewnią niewątpliwie zasłużony sukces „Przewodnikowi” ulubionego w Krakowie entera, tembardziej, że będzie to zarazem jubileusz 25 letni działalności literackiej najpopularniejszego wodewo-

listy polskiego. Reżyserję sztuki prowadzi p. Mino-wicz, role główne odgrywają pp. Kohnen, Relewicz-Ziembiński, Topolska, Zelska, Biegalski, Czarński, Jaworski, Kalinowski, Kolwas, Kozłowski, Łukowski, Magnuszowski, Rewski, Sarnowski i inni. Piemiera we czwartek 16 bm. Jutro zawsze bardzo serdecznie przyjmowana operka polska „Kwiat paproci”, stale wypełniająca widownię z „świecymi” odwołkami ról głównych, pp. Freidl-Ostoj, Zina-ier, Zelską, Lelewiczem, Minowiczem, Osadowskim, Rewskim i in. oraz ze wspianymi tańcami układu p. Koszutskiego. We wtorek przedmowa komedia Łukiewskiego pełna humoru „Ciepła wdówka”.

KONCERT „TRIA” dziś w „Sokole” o godzinie 7 wieczór.

„STWORZENIE ŚWIATA” oratorium w 3 częściach J. Haydna, w którym oprócz solistów młodszych oraz chórów Tow. Oratoryjnego i Krak. Tcw. Operowego współdziała również znakomity tenor opery warszawskiej Adam Dobosz, który dziś się we wtorek dnia 14 bm. w Miejskim Teatrze im. J. Słowackiego. Dla melomanów naszego miasta będzie ta produkcja wyjątkową biesiada artystyczna, albowiem „Stworzenie świata” jest arcydziełem klasycznym i od szeregu lat w Krakowie nie wystawianem.

MIKOŁAJ JACHNO, pierwszy bohaterki baryton wielkiej opery w Moskwie, wystąpi u nas z dwoma koncertami tj. w niedzielę dnia 19 i we wtorek dnia 21 bm. w sali „Sokoła”. P. Jachno, śpiewak o sławie światowej, którego prasa przyjęła obecnie w Warszawie i Łodzi entuzjastycznie, odpłaca szereg arcyoperowych z najwybitniejszych partii swego bogatego repertuaru. Bilety są już do nabycia u J. Radnickiego, Linia A—B.

III. KONCERT SYMFONICZNY orkiestry Związku muzyków, odbędzie się w niedzielę dnia 19 grudnia. W programie Beethoven, Solista będzie prof. Eisenberger znany pianista, który odegra koncert C-mol. Bilety na ten koncert od poniedziałku 13 bm. sprzedawać się będzie w sklepie jubilerskim Braci Lipskich przy ul. Sławkowskiej (vis a vis Hotelu Saskiego).

DWA KOCERTY IRENY DUBISZEJ I ZBIGNIEWA DRZEWIECKIEGO wybitnej wirtuistki i nie mniej świetnego pianisty warszawskiego odbędą się w „Bagateli” w okresie świątecznym. Szczegóły podadza afisze.

WIECZÓR GROTESKOWY na rzecz artysty p. Z. który uległ nieszczęśliwemu wypadkowi odbędzie się w sobotę 18 bm. w sali Sokoła.

Z KRONIKI TOWARZYSKIEJ. Wczoraj tj. w sobotę dnia 11 bm. odbył się w Krakowie ślub znanej śpiewaczki p. Jadwigi Brzozowskiej-Lipskiej z p. Eugeniuszem Bująńskim, właścicielem Krak. Biura Koncertowego.

ODCZYT. Staraniem Związku Inteligencji Polskiej odbędzie się dnia 13 bm. w poniedziałek o 8 wieczór odczyt prof. Uniw. Jag. dra Adama Krzyżanowskiego „Dobrobyt przed wojną i po wojnie” w sali Kopernika w Uniwersytecie (Collegium novum). Wstęp przy wejściu 5 marek. Posiedzenie sekcji ekonomicznej Związku Inteligencji odbędzie się dnia 13 bm. o godz. 6 wieczorem — na ulicy Karłowickiej 32 II. p.

GWIAZDKA DLA DZIECI ŚLASKA, SPISZA I ORAWY. Komitet gwiazdkowy dla dzieci Śląska, Cieszyńskiego, Spisza i Orawy zapowiedział, że listy składkowe są już gotowe i że składki — lista jest jedynie zapomocą list opatrzonej numerem i nie-czatka TSL. Wszelkie inne składki są zastrzeżone. Na radzie miejskiej za pośrednictwem p. prezidenta zebrano 2050 marek. Oprócz tego wpłynęły dotychczas dary następujące: p. Szarowie M 100, Liga Kobiet M 50, pp. Dymkiewicz M 50, Kola Jan TSL 100, Koło B. K. Marek charytatywnych woli M 50. Główny urzędowy od 11 — 12 i od 5—7 w lokalu TSL ul. św. Anny 5.

KOMITET GWIAZDKI DLA ŻOŁNIERZA W POŁU pragnie do paczek z darami dołączyć również materiał do czyszczenia broni, której żołnierze nie mają czym czyścić i ta wskutek tego niszczy się szybko przez co państwo ponosi szkodę. Materiał właściwy to konopie, lecz tych niema. Wobec tego Komitet zwraca się do Sz. Publiczności a zwłaszcza szwalni i zakładów krawieckich z prośbą o odpadki i skrawki, które w tym wypadku znakomicie zastąpią konopie. Miejsce zbiórki, sklep Bolesława Wierzejskiego, Kraków Rynek Linia A—B.

(x) **EWA WYRCKI SZMERCI.** Wczoraj w krakowskim sądzie okręgowym karnym skończyła się rozprawa przeciwko Michałowi Golikowi i Stanisławowi Plewke oskarżonym jak wiadomo o zamordowanie niejakiego Pronaszki. Po skończonej rozprawie Trybunał skazał obu oskarżonych na karę śmierci przez powieszenie, która w drodze amnestyi zamieniono na dożywotnie więzienie.

(x) **NIEFORTUNNY ZŁODZIEJ.** Policja krakowska aresztowała niejakiego Rudolfa Dahrowe lat 22 szwca, który włamał się do magazynu inż. dra Pawła Berskiego, zam. przy ul. Żółkiewskiego 34, skąd skradł dwa pasy transmisyjne i garderobę, a drugi raz do piwnicy i na strych, gdzie skradł napoje, soki i bieliznę łącznej wartości przeszło 100.000 marek. Dalsze dochodzenia w toku.

(x) **Z KRONIKI POLICYJNEJ.** Aresztowano w Krakowie Wojciecha Beldysa lat 23, który włamał się do sklepu wódek Rosego przy ul. Siennej 2. Kradzież jednak spostrzeżono i złodzieja aresztowano. Aresztowano 13-letnią Maryę Głogowską, która niejakiej Jadwidze Kowalowej usiłowała skraść z kieszeni portmonetkę z pieniędzmi.

Syn dziedzicznie obciążony z zemsty zabija ojca.

Pisma francuskie donoszą o wstrząsającym dramacie, jaki rozegrał się w ubiegłym tygodniu w Nantes. 26-letni syn kupca Kesslera zabił swego ojca, przyczem w tragicznym pojedynku, jaki się tam najwidoczniej odbył, sam poniósł śmierć. Znalezione go bowiem w kaluży krwi, z roztrzaskaną czaszką, obok zwłok starego Kesslera, z przestrelanym sercem.

Jak stwierdzono, syn Kesslera żył w niezgodzie z ojcem i do domu od kilku lat nie przyjeżdżał. Podczas śledztwa komisji sądowno-lekarskiej zrobiono niezwykle odkrycie.

Oto w kieszeni młodego Kessiera znaleziono spisany na ćwiartce papieru rodzaj testamentu, w którym krótko opisuje swe nieszczęśliwe życie. Oświadcza w tym testamencie młody morderca, że popadł w gruźlicę, że dzięki nędzy i chorobom stał się niezdolnym do dalszego życia, a wszystko to ma do zawdzięczenia „temu pijakowi i temu potworowi — ojcu”.

Mówi otwarcie, że przyjechał do domu ojca, aby wyrzucić swoją zemstę, a dlatego mówi to publicznie, aby wykazać swoją słuszną sprawę, iż nie jest wcale mordercą, lecz sędzią, który sam wymierza sobie sprawiedliwość.

Po poetce — finansistka na rumuńskim tronie.

Po królowej-poetce, znanej pod pseudonimem Carmen Sylva, zasiadła na tronie rumuńskim kobieta o zdolnościach handlowych, zajmująca się żywo ekonomicznymi interesami państwa.

Korespondent „Daily Express”, który w Lucernie uzyskał wywiad z królową rumuńską, stwierdza, iż przyznała się ona z pewną dumą, że wzięła interesy kraju w swoje ręce.

— Jestem „business queen” — powiada ta królowa — i wzięłam interesy naszego kraju w swoje ręce. Ponieważ dziś rozmaitym krajom brak rozmaitych rzeczy, najlepiej zalewiam się sprawy drogą handlu zamiennego. Nabyłam więc w Ameryce lokomotywy i mostki stalowe od najlepszych firm, a w zamian dałam Ameryce nasz olej ziemny, którego, — jak mówią rzeczoznawcy, — mamy zapasy niewyczerpane.

Królowa następnie przeszła do spraw rodzinnych:

— Przyjechałam do Lucerny, aby poznać moją przyszłą synową. Od kilku miesięcy pracowałam nad doprowadzeniem do skutku tego małżeństwa. Wówczas nikt jeszcze nie przypuszczał, że rodzina królewska będzie mogła wrócić do Grecji. Obecnie stosunki te zmieniły się, a mój Karol jest naprawdę zakochany w Helenie, tak więc przyszłość przedstawia się bardzo jasno. Będzie tylko kłopot ze ślubem. Kościół ortodoksyjny pozwala na małżeństwo brata i siostry z siostrą i bratem tylko pod warunkiem, że śluby ich odbędą się tego samego dnia, tak więc obydwie wesela będą musiały odbyć się albo w Atenach, albo w Bukareszcie.

Gdy współpracownik „Daily Express” napomknął o stosunku między Rumunią a Grecją, królowa wstała, położyła palec na usta i pożegnała go słowami: „Tylko nie o polityce!”

„Nowożytna technika nie zna kresów możliwości”.

Przeszkowanie atomów źródłem światła i ciepła.

Niedawno sprawił Polsce niełada sensacyję p. Miniszkiwicz swym cudownym pomysłem sproszkowania granitów tatrzańskich dla eksploatacyi ziota, którego tak wielki brak polskiemu skarbowi i naszym kieszeniom... Jednakowoż opinij polskiej „wynalazek” nie zelektryzował. Zaledwie dwa dzienniki poszły na lep łatwej sensacyi. Ogół, jak niewierny Tomasz, wolął pozostać przy swej starej biedzie, aby nie doznać niemilego rozczarowania po błogim „śnie złotym”.

Wszakże szybkożonoga sensacya powędrowała z Warszawy na zachód do „kulturalnych” i trzeźwych Niemiec i oto w Lipsku powstał nowy prorok, inż. Unruk, po fachu bliższy krewny inż. Miniszkiwicz, ponieważ, — jak nasz rodak skalne granity, tak on — **proszkuje... atomy**, otrzyskując w rezultacie ogromnie tani i obfity materiał świetlny i palny.

Ze swojej skrzynki o pięciu lampkach, bez pomocy prądu, wysyła on światło o sile około 5000 świec, trwające godzinami. Eksperyment ten, jak stwierdza brukowa piasa niemiecka i wiedeńska, zapowiada epokowy przewrót w dotychczasowych stosunkach ekonomicznych świata, rozwiązuje dzisiaj tak trudny problem opalowy, kładzie kres bezustannym strajkom elekrowni i kopalni węgla, a nadewszysko — nabija tego trzosa zarówno szczęśliwemu wynalazcy, jak i zbiedzonej ludzkości.

Inż. Unruk tryumfuje. Jego spokój jednak przepadł raz na zawsze. Zgłaszają się do niego masami przedsiębiorcy prywatni i wystawnicy wielkich firm i stowarzyszeń, rywalizując w zabiegach o zakupno patentu. Wszystko byłoby w porządku, lecz wynalazca od długiego czasu jęczy zawzięcie, nie chcąc zdradzić swojej tajemnicy, chociaż — jak twierdzi n. p. „Neues Wiener Journal”, — dla techniki niema nic niemożliwego.

Ruch giełdowy.

Kraków, 12 grudnia.

(4) Ruch na giełdzie krakowskiej w dalszym ciągu był bardzo ożywiony. Po gwałtownej wyżycie niektórych papierów nastąpił wczoraj jeszcze gwałtowniejszy spadek. „Tepege”, których kurs wynosił wczoraj 8900, — spadł o 1100 punktów. Zwyczajka więc onegdajszą nie była wypływem realnego zapotrzebowania, — lecz czysto spekulacyjną.

Spadły również akcje „P. T. H.” Inne papiery utrzymały się właściwie na poziomie onegdajszym, — z wyjątkiem „Sierszy”, za którą płacono 4200, „Zieleniewski” (5500) oraz „Górki” (4400).

Z akcji bankowych poszukiwano. Bank hipoteczny, placąc po 680, oraz Ziemski Bank kredytowy po kursie 435.

W papierach lokacyjnych zastój. Kupowano 4 i pół proc. listy zastawne Banku krajowego po 93.

Waluty i dewizy bez zmiany.

CEDULA KURSOWA GIEŁDY KRAKOWSKIEJ Z DNIA 11 GRUDNIA.

Waluty i dewizy: Dolary Stanów Zjedn. gotówka 550, 580. Franki francuskie gotówka 32’50, 33’50. Marki niemieckie gotówka 750, 800. Korony austriackie czeki 100, 110. Korony czesko-słowackie gotówka 650, 700, czeki 650, 700. Lei rumuńskie gotówka 7’50, 8. Liry włoskie gotówka 19, 20.

Akcyje Tow. handl. i przem.: Polskie Tow. handl. („P. T. H.”) ofiar. 700, żąd. 750, transakc. 720—710. Handl. Spółka akc. „Impex” ofiar. 390, żąd. 440, transakc. 420—415. „Polski Glob” Tow. transportowo-handl. transakc. 1450. Zieleniewski ofiar. 5300, żąd. 5500, transakc. 5450—5500. „Lemiesz” fabryki maszyn rolniczych ofiar. 5000, żąd. 6000. „Automotor” fabryka samochodów ofiar. 1575, żąd. 1675, transakc. 1650—1635. „Górka” fabryka cementu ofiar. 4300, żąd. 4500, transakc. 4400. Galic. akc. Zakłady górn. Siersza ofiar. 4000, żąd. 4200, transakc. 4075—4200. „Tepege” Tow. dla przedsięb. górniczych transakc. 7800. Polska Nafta ofiar. 2000, żąd. 2150, transakc. 2100. Elekrownia w Sierszy ofiar. 2800, żąd. 2950, transakc. 2950—2875. „Oikos” T. A. ofiar. 2800, żąd. 3000. Fabryka przetworów tłuszcz. w Trzebinii ofiar. 3200, żąd. 3400 transakc. 3400. „Krakus” Zjedn. fabr. przetw. wysokowyk. ofiar. 3000, żąd. 3300, transakc. 3200—3300.

Ryga (PAT). Notowania giełdy ryskiej z dnia 10 b. m.: Funtury szterlingi 550, dolary Stanów Zjedn. 160, franki francuskie 9’25, korony szwedzkie 33’50, duńskie 25, marki niemieckie 2’30, marki fińskie 3’40, marki estońskie 0’37, marki polskie 0’33, ruble carskie w setkach 6500, dumskie w tysiącach 160.

Praga (PAT). Kurs dewiz: Berlin 119’25, Warszawa 15, marka niemiecka 119’25, marka polska 14.

Gdańsk (PAT). Kurs marki polskiej wynosił tu wczoraj 12 1/4 do 12 i pół, przekazy na Warszawę 115/8 do 117/8. We Wrocławiu kurs marki polskiej wynosił 12 1/8 do 12 1/4, w Berlinie kurs marki polskiej wynosił 12 1/4 do 12 i pół, dolary notowano po kursie 74 i pół do 75 i pół, funty szterlingi 256 do 258.

Wiedeń (PAT). Kurs dewiz: Amsterdam 1800, Zagrzeb 382’50, Berlin 821, Bruksela 3755, Budapeszt 99’12 i pół, Bukareszt 810, Londyn 2090, Medyolan 2105, Nowy Jork 600, Paryż 3555. Praga 677’50, Sofia 677’50, Sztokholm 11675, Warszawa 101’25 i pół, Zurych 9375, dynary 1533’50, dolary 601, belgijskie 3742’50, francuskie 3530, szwedzkie 9350, holenderskie 18550, czeskie korony 656’50, węgierskie 106, lei 810, lewy 677’50, włoskie 2075, marki niemieckie 821, polskie 104, funty szterlingi 2030, ruble 327.

Berlin (PAT). Kurs dewiz: Amsterdam 2237’75, Bruksela 455’50, Chrystiania 1661’40, Kopenhaga 1061’40, Sztokholm 1411’05, Paryż 433’95, Szwajcaria 1132’86, Hiszpania 940’05, Praga 83’15, Budapeszt 14’75.

Zurych (PAT). Kurs początkowe dewiz: Berlin 5’70, Nowy Jork 616’50, Medyolan 22’60, Praga 7’25, Zagrzeb 4’20, Budapeszt 1’30, Bukareszt 8’75, Warszawa 1, Wiedeń 1’90, austriacka korona stemplowana 1’25.

Końcowe kursa dewiz: Berlin 8’75, Holandia 108, Nowy Jork 616’50, Londyn 22’35, Paryż 38, Medyolan 22’65, Bruksela 40, Kopenhaga 94’50, Sztokholm 124’75, Chrystiania 93’50, Madryt 82’75, Buenos Aires 230, Praga 7’25, Budapeszt 1’30, Zagrzeb 4’25, Bukareszt 8’75, Warszawa 1, Wiedeń 1’90, austriacka korona stemplowana 1’25.

Z krakowskiego targu na bydło.

Na targ krakowski dnia 10 grudnia 1920 r. spędzono buhai 108, wołów 90, krów 122, jałowek 161, cieląt 471, owiec — kóz i baranów 29, nierogacizny 1014, razem 1995 zwierząt.

Płacono za jeden cetrar metryczny żywej wagi: buhaje od 4100 do 6400 Mkp, woły od 4200 do 6500 Mkp, krowy od 3500 do 5600 Mkp, jałowki od 3500 do 5300 Mkp, cielęta od 4400 do 6000 Mkp, kozy i barany — nierogaciznę od 10.000 do 12.500 Mkp.; bitej wagi: nierogaciznę od 12.000 do 16.500 Mkp.

Ze spędzonych na targ zwierząt sprzedano: na konsumpcję miejscową 1995 sztuk.

Uwagi: W porównaniu ze spędami w przestłym tygodniu było więcej 17 baranów, mniej 72 bydła, 85 cieląt i 218 świń, czyli o 358 sztuk mniej.

Wystawa kur w Małopolski. Towarzystwie rolniczym.

Dnia 11 br. urządziło Małopolskie Towarzystwo rolnicze w sali swej przy pl. Szczepańskim l. 8, wystawę kur „zielononózek”. Udział w wystawie tej wzięli wszyscy więksi hodowcy drobiu z zachodniej Małopolski. Celem wystawy było porównanie między sobą poszczególnych hodowli i ustalenie w ten sposób typu rasowej „zielononózki”.

Rasa ta nasza rodzima, dla naszych warunków najlepsza i najodpowiedniejsza, już od szeregu lat była hodowaną i poprawianą. Wojna jednak zniszczyła prawie cały dorobek, tak że hodowlę tę trzeba było prawie na nowo rozpocząć.

Małopolskie Towarzystwo rolnicze w pracy tej wzięło czynny udział, otaczając opieką hodowlę starając się o rozpowszechnienie tej rasy, premiując lepsze sztuki.

Okazy przedstawione na wystawie wykazały znaczne postępy pracy hodowców i duże wyrównanie typów.

Równocześnie odbyło się i premiowanie wystawionych okazów. Pierwszą nagrodę i dyplom honorowy otrzymała p. Czerwińska z Gaika, drugie nagrody i dyplomy honorowe otrzymała p. Schmidtowa z Krzywaczki, zakład kurnicki koło Zakopanego, p. Głowińska z Raby Wyżnej i p. Michałowska. Oprócz tego rozdano części hodowców listy pochwalne.

Wystawa nieogłaszana wprowadziła wzbudziła znaczne zainteresowanie i była licznie odwiedzana.

Należy spodziewać się, że przy dalszej pracy

Małopolskiego Towarzystwa rolniczego i hodowców, hodowla „zielononózek” odniesie takie tryumfy jak hodowla bydła czerwonego polskiego, które także to Towarzystwo prowadzi i rozpowszechni się w całej Małopolsce.

NADESŁANE.

Dostawa—Projekty—Budowa FABRYK

Biuro inżynierskie

Dr. inżynier ANTONI CIESLEWSKI
Kraków, Gertrudy 2. Tel. 3434.

Suspensorya, Strzykawki,

Artykuły gumowe higieniczne dla
Panów i Pań w najlepszym gatunku
poleca tylko 2823

STANISŁAW BARAN

Spółka z ogr. odp.

KRAKOW. ŚLAWKOWSKA 6.

Kursa handlowe „HERMES”

J. PILCHA, Kraków, ul. Floryańska 39

przyjmują wpisy na nowe 4-miesięczne kursa buchalt. korespondencyj. stenografii. rachunkowości państwowej i t. d. do 10 grudnia 1920. Kursa popołudniowe i wieczorne. — Tamże szkoła pisania na maszynach wszelkich systemów otwarta od godz. 9 rano do 7 wieczór. Wpisy codziennie. 2767

Główna wygrana 2,400.000 marek

Losy II. klasy

do nabycia w kantorze Braci Safier
Kraków, plac Dominikański 1.

Wyciągnięcie 14 i 15 grudnia b. r. — Co drugi los wygrywa
Główna wygrana 2400 mk., półówka 120 mk., ćwiartka 60 mk.,
Cena: cały los 240 mk., półówka 30 mk. 2778

Zamówienia z prowincji załatwia się odwrotnie.

ZŁOTO DENTYSTYCZNE

wyrobia i poleca najtaniej

S. VOGLER, Kraków, ul. Grodzka 31.

TELEGRAMY.

Konferencja brukselska.

Horsea (PAT) Radio. Na konferencję brukselską, która miała się rozpocząć w poniedziałek, lecz na prośbę Niemiec odbędzie się prawdopodobnie we środę, przybędą dwaj delegaci angielscy, dwaj niemieccy. Francja, Włochy i Belgia będą miały również po dwóch delegatów. Pod adresem Niemiec ma być postawione stanowcze żądanie, aby grali w otwarte karty, z nadto będą mogli udowodnić co mogą płacić, oraz zakomunikować, jak płacić zamierzają.

Prawa kolejarzy na Górnym Śląsku.

Bytom (PAT) Polskie pisma górnośląskie ogłaszają następujący komunikat polskiego komisaryatu plebiscytowego: Odbijają się prace przygotowawcze w sprawie przejęcia kolei żelaznych po zwyczajnym plebiscycie na rzecz rządu polskiego. Większość pracowników kolejowych zarówno polskich jak i niemieckich gotowa jest pozostać na zajmowanych dotąd stanowiskach. Niektórzy kolejarze mają jednak wątpliwości czy w służbie polskiej będą mieli zabezpieczone swoje dotychczasowe prawa. Wobec tego polski komisariat plebiscytowy z upoważnienia rządu polskiego podaje do publicznej wiadomości, że pracownikom kolejowym, którzy przystąpią do służby polskiej, zagwarantowane zostaną wszelkie prawa dotychczasowe w stosunku służbowym.

Prasa wobec nowego przedstawiciela Watykanu na Górnym Śląsku.

Bytom (PAT) Polska prasa górnośląska z prawdziwym zadowoleniem wita wiadomość, że Watykan wysłał tutaj nowego przedstawiciela plebiscytowego, przyczem podkreśla odnośny ustęp Agencji Stefaniego, że decyzja Watykanu zastąpiła wskutek protestu polskiego przedstawicielstwa przeciwko rozporządzeniu kat-

dynała Bertrama. Co do osoby nowego przedstawiciela Watykanu, zupełnie dotąd nieznaną, prasa polska nie wypowiada się wcale. Prasa

niemiecka ograniczyła się do podania samej depeszy.

Niemiecka uczciwość.

Paryż (PAT) Havas. „Matin”, donosi, że na wczorajszym posiedzeniu komisji dla spraw zagranicznych doniesiono, że setki milionów, które zostały przekazane Niemcom celem poprawy położenia materialnego górników Zagłębia Ruhr, nie zostały użyte w myśl swojego przeznaczenia, lecz służyły na operacje urzędu skarbu. Prezydent ministrów Leygues oświadczył nadto, że Niemcy nie wypełniają swoich zobowiązań

wobec Francji, podczas gdy budżet francuski na rok 1921 wykazuje zaliczkę 13 milionów na rachunek Niemiec. Jest to położenie paradoksalne, które nie może długo trwać. Prezydent ministrów mówił długo o tem z Lloydem Georgem, który uznał słuszność tych uwag. Prezydent ministrów doniósł komisji, że nowa konferencja francusko-angielska odbędzie się za dwa lub trzy tygodnie.

Sowiety zarzucają Anglii kunktatorstwo w układach.

Aroganska nota Cziczierina.

Warszawa (Tel. wł.) Z Genewy piszą: Cziczierin wystosował do Foreign Office bezczelną notę, protestującą przeciwko powołanemu tempu układów handlowych. Nota owa zarzuca Anglii iż zrywa ona wszelkie zwyczaje międzynarodowe, usiłując przeprowadzać kontrolę nad wyborem delegatów pokojowych, wprowadzając elementy polityczne w układy czysto handlowe. Cziczierin żąda (!) od Anglii, by wypowiedziała się ostatecznie i decydująco, czy chce w istocie zawrzeć układy handlowe, czy nie. Wszelkie dalsze próby odraczania terminu układów czyniłyby zbyt dużą obecność Krasina w Anglii. Kunkta-

torstwo Wielkiej Brytanii doprowadza do rozpaczy i rozjątrzenia władze sowieckie. Krasin żądał od sir Roberta Horne wydania publicznego, oficjalnego oświadczenia, iż blokada jest zniesiona, żąda też współdziałania floty angielskiej w usunięciu min z zatoki fińskiej.

Krassin rokuje o złoto bolszewickie.

Moskwa (PAT) Wied. B. K. Krassin prowadzi z rządem angielskim rokowania w kwestyi zniesienia blokady i w kwestyi zapewnienia, że rosyjskie posyłki złota nie zostaną skonfiskowane na spłatę długów carskich.

Sowiety w obronie... króla Konstantyna.

Rząd grecki wzywa Konstantyna.

Ateny (PAT) Wied. Biur. Kor. Rząd grecki postanowił wysłać telegram do króla Konstantyna w którym donosi mu o rezultacie plebiscytu oraz wzywa go, by wrócił do Grecji. W kołach zwolenników króla oczekują powrotu Konstantyna w połowie przyszłego tygodnia.

Paryż (PAT) Radio. Jak słychać, były król Konstantyn wyjedzie w poniedziałek z Lucerny do Brindisi.

Sprawa odbudowy dróg w Sejmie.

Warszawa (PAT) Na wczorajszym posiedzeniu sejmu nad sprawą kontyngentu mięsnego 208 posłów oświadczyło się za wnioskiem komisji to jest za przejściem do porządku dziennego nad wnioskiem posła Gdyska, zaś przeciw 67 posłów. Temsamem upadł wniosek mniejszości posła Podolskiego. Wniosek posła Ostachowskiego został przyjęty.

Obradowano następnie nad sprawozdaniem komisji robót publicznych w przedmiocie projektu ustawy o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Rzeczypospolitej polskiej.

Sprawozdawca pos. Kędzier zaznacza, że projekt ustawy dostosowany jest do administr. państwowej. Dlatego też podzielono drogi na cztery kategorie to jest państwowe, wojewódzkie, powiatowe i gminne. Każda kategoria podpada pod zarząd odpowiednich władz. W postanowieniach ogólnych przewidziane jest wyłączenie dla celów drogowych. Osobny oddział traktuje o pociąganiu obywateli do świadczeń drogowych w naturze, które jednakże mogą być zmniejszone na świadczenia pieniężne. Myła znosi się bez odškodowania. Ustawa przewiduje tak zwane spółki drogowe, które ma się tworzyć przymusowo wówczas, gdy przedsiębiorstwo złoży dwie trzecie części kosztów. Wtedy to interesowana gmina może być przez uchwałę sejmiku powiatowego zobowiązana do pokrycia reszty kosztów. Mowca zwraca uwagę na artykuł ustawy, który powiada, że ustawa nie narusza praw i obowiązków opartych na umowach albo innych tytułach prawnych co do dróg wszelkich kategorii. Artykuł ten wstawiono do ustawy na życzenie przedstawicieli b. dzielnicy pruskiej gdzie jest wiele dróg bitych, utrzymywanych przez właścicieli prywatnych, służących do użytku publicznego. Również w postanowieniach końcowych znajduje się artykuł wyjątkowy dla byłej dzielnicy pruskiej zatrzymujący decyzje państwa co do budowy i utrzymania dróg.

Minister robót publicznych Narutowicz scharakteryzował stan dróg w poszczególnych

częściach Rzeczypospolitej polskiej, wreszcie program pracy na tem polu w przyszłości oświadczył przede wszystkim, iż należy istniejące drogi bite doprowadzić do takiego stanu, aby samochody osobowe i ciężarowe na wielką skalę mogły na nich jeździć oraz aby mogły służyć do masowego przewozu wielkich ciężarów. Mosty trzeba odbudować. Drugim wielkim zadaniem jest rozszerzenie sieci dróg bitych przynajmniej do takiego stanu, jaki jest w byłym zaborze pruskim. Trzecim zadaniem jest polepszenie stanu dróg drugorzędnych. W najbliższym czasie wpłynę do sejmu wniosek o ustalenie sieci dróg państwowych na ziemiach wschodnich, które w myśl traktatu pokojowego mają wejść w skład państwa polskiego.

Sprawozdawca drugiej ustawy o dostarczeniu środków na budowę i utrzymanie dróg i mostów poseł Hryckiewicz oświadcza, że w porozumieniu z ministrem skarbu komisja wnosi skreślenie artykułu 10.

Pos. Piotrowski wnosi rezolucję domagającą się od rządu ścisłej kontroli nad używaniem dróg bitych.

Pos. Wójcik stawia rezolucję wzywającą rząd do opracowania planu budowy drogi od Krakowa przez Gołownię do Lublina oraz od Kocmyrzowa do Micchowa; do przedłożenia ustawy mającej na celu obsadzenie dróg drzewami owocowymi.

Izba przyjęła obie powyższe ustawy w drugim i trzecim czytaniu wraz z rezolucjami posła Piotrowskiego i Wójcika.

Ustawę o przejęciu na własność państwa ziem które mają być nadane żołnierzom na życzenie rządu odesłano do komisji rolnej.

Następca posła Wojdy.

Warszawa (PAT) W miejsce zmarłego posła Wojdy wchodzi do sejmu p. Stanisław Jasułowicz z powiatu kutnowskiego.

